

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Petra Mikeše v právní věci žalobce: J. V., zast. Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem se sídlem náměstí Míru 137/9, Šumperk, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2014, čj. 19360/14/5000-14304-702525, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 15. 10. 2014, čj. 65 Af 30/2014-36,

t a k t o :

- I. Usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 15. 10. 2014, čj. 65 Af 30/2014-36, **s e r u š í** ve výroku I.
- II. Ve zbytku **s e** kasační stížnost **z a m í t á**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Olomoucký kraj doměřil žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. až 4. čtvrtletí roku 2010 v celkové výši 218 818 Kč, stanovil penále

v celkové výši 43 762 Kč. Odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 24. 7. 2014 žalovaný zamítl.

[2] Žalobce napadl toto rozhodnutí žalovaného žalobou. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, usnesením ze dne 1. 10. 2014, čj. 65 Af 30/2014-27, zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu. Usnesení nabylo právní moci 2. 10. 2014. Následující den žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 4000 Kč a domáhal se zrušení usnesení o zastavení řízení. Krajský soud tento návrh usnesením označeným v záhlaví zamítl (výrok I.) a žalobci vrátil zaplacený soudní poplatek (výrok II.).

II.

Stručné shrnutí argumentů obsažených v kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení krajského soudu, kterým soud zamítl návrh na zrušení usnesení o zastavení řízení, kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Uvedl, že kasační stížností napadl i usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 1. 10. 2014, čj. 65 Af 30/2014-27, jímž bylo v téže věci řízení před krajským soudem pro nezaplacení poplatku zastaveno.

[4] Stěžovatel namítl, že je přesvědčen, že poplatkovou povinnost splnil včas. Podle stěžovatele bylo rozhodné, že soudní poplatek byl zaplacen týž den, kdy bylo jeho zástupci doručeno usnesení o zastavení řízení. Dále se stěžovatel domníval, že lhůta k zaplacení soudního poplatku vůbec nezačala běžet, protože výzva ke splnění poplatkové povinnosti byla doručena pouze zástupci stěžovatele, přestože se jednalo o povinnost, kterou měl vykonat účastník řízení. Lhůta pěti dnů pro zaplacení soudního poplatku stanovená krajským soudem byla prý navíc nedostatečná. Stěžovatel se domnívá, že pokud je nezákonným usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, tak zákonné nemůže být ani rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na zrušení usnesení o zastavení řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že ponechává posouzení důvodnosti kasační stížnosti na Nejvyšším správním soudu, neboť se týká pouze procesní otázky, ke které žalovaný nemá podklady.

III.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; shledal přitom, že napadené rozhodnutí trpí vadami, k nimž je Nejvyšší správní soud povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

pokračování

[7] Kasační stížnost je částečně důvodná.

[8] Komplexem námitek, vztahujících se k otázce, zda krajský soud porušil zákon tím, že nezrušil usnesení o zastavení řízení, se v nynějším rozhodnutí Nejvyšší správní soud nezabýval. V těchto otázkách lze stěžovatele plně odkázat na rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2014, čj. 8 Afs 162/2014-22. V něm se s těmito jeho výtkami zdejší pečlivě vypořádal a kasační stížnost *proti usnesení o zastavení řízení* v této věci (čj. 65 Af 30/2014-27) zamítl.

[9] Zdejší soud se dále zabýval otázkou, zda krajský soud měl pravomoc rozhodovat o návrhu stěžovatele ze dne 3. 10. 2014 na zrušení usnesení o zastavení řízení. Dospěl k závěru, že nikoliv.

[10] Podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *zruší* soud usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, a to pokud je poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

[11] Z prostého gramatického výkladu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích je patrné, že zákonodárce stanovil soudu, který usnesením řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil, *povinnost* toto usnesení *zrušit*, a to pokud je soudní poplatek zaplacen do právní moci usnesení o zastavení řízení. Jasně vymezená povinnost zároveň vytyčuje hranice pravomoci soudů v takovýchto případech. Pokud soudní poplatek nebyl do právní moci usnesení o zastavení řízení zaplacen, soud nemá pravomoc rozhodovat ve věci jinak, zejména nemá pravomoc zamítnout návrh na zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Eventuální nesouhlas žalobce s postupem krajského soudu, který usnesení o zastavení řízení nezrušil, byť pro to byly dle žalobce důvody, bude řešit Nejvyšší správní soud, a to v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení. Tak se stalo i v nynějším případě, a to ve věci vedené před zdejším soudem pod sp. zn. 8 Afs 162/2014 (viz bod [8] shora).

[12] Nejvyšší správní soud spatřuje v cit. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích dva účely. Toto ustanovení jednak poskytuje plátcí dobrodiní dodatečné lhůty k zaplacení soudního poplatku (do dne nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení), jednak krajskému soudu přikazuje, ať v případě, že soudní poplatek byl zaplacen včas, rozhodne o zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Ust. § 9 odst. 7 však nepochybně nezakládá pravomoc soudu rozhodovat o návrhu na zrušení usnesení o zastavení řízení za situace, kdy soudní poplatek včas zaplacen nebyl. Opačný výklad by zaváděl naprosto zbytečnou duplicitu řízení o kasační stížnosti před zdejším soudem, neboť žalobce se (logicky) brání proti oběma usnesením krajského soudu.

[13] Nebyl-li soudní poplatek zaplacen včas, tedy nejpozději do dne, kdy usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, příslušný soud pouze rozhodne o vrácení pozdě zaplaceného soudního poplatku podle pravidel obsažených v § 10 zákona o soudních poplatcích. Tím svoji úlohu podle zákona o soudních poplatcích zcela naplní.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. S ohledem na výše vyjmenované důvody (viz body [11] až [13] shora) proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil výrok I. v záhlaví specifikovaného usnesení krajského soudu. Výrok II. je v pořádku a vyplývá ze zákona. Zdejší soud nepovažoval za vhodné věc krajskému soudu vrátit k dalšímu řízení, neboť výrok II. napadeného rozhodnutí zůstal zachován a žádné „další řízení“ již nemá ve věci smysl. Zdejší soud proto ve zbytku tuto kasační stížnost zamítl.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první a § 60 odst. 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel sice byl v řízení o kasační stížnosti zčásti úspěšný, proto by za běžných okolností měl právo na náhradu poměrné části nákladů řízení, nicméně vzhledem k specifickým okolnostem této věci, a zejména s ohledem na to, že stěžovatel svou kasační stížností nedosáhl toho, aby mu bylo vráceno jeho procesněprávní postavení v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, zdejší soud stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. ledna 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu